

David Hockney

David Hockney urodził się w 1937 roku w Bradford w Wielkiej Brytanii. Mieszka i pracuje w Bridlington i w Londynie, posiada także dwie rezydencje w Kalifornii. Eksperymentuje z różnymi technikami artystycznymi - rysunkiem, malarstwem, grafiką, fotografią i innymi. Przedmiot jego zainteresowań w sztuce zmienia się - w swoich pracach koncentruje się m.in. na martwej naturze, pejzażach, portretach, a nawet przedstawieniach swoich psów. Projektuje też scenografie - m.in. dla Royal Court Theatre czy Metropolitan Opera w Nowym Jorku. Absolwent Bradford School of Art oraz Royal College of Art w Londynie (rysunek, malarstwo).

Na początku lat 60. podczas studiów w Londynie brał udział w wystawach Young Contemporaries, zwiastujących początek pop-artu w Wielkiej Brytanii. Wielokrotnie podróżował do Stanów Zjednoczonych, które w dużej mierze stały się źródłem inspiracji dla jego twórczości. Uczył m.in. na Univeristy of Colorado, University of California at Los Angeles / UCLA (pознаł tam Petera Schlesingera, który został jego kochankiem i ulubionym modelem), University of California in Berkeley, Maidstone College of Art.

W 2018 roku na aukcji Christie's jego praca *Portret artysty* z 1972 roku została sprzedana za sumę 90 mln dolarów. Tym samym Hockney pobił rekord Jeffa Koonsa z 2013 roku. W 2019 roku jednak Jeff Koons odzyskał tytuł rekordzisty - cena jego pracy osiągnęła 91 mln dolarów. Jego prace znajdują się w kolekcjach m.in. Museum of Modern Art w Nowym Jorku, Tate Gallery w Londynie, Mumok w Wiedniu, Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku, Centre Georges Pompidou w Paryżu czy Museum of Contemporary Art w Tokio.

Hockney jest uważany za jednego z najważniejszych i najbardziej wpływowych brytyjskich artystów XX wieku. Jego dorobek przy tym jest bardzo różnorodny - zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką, projektowaniem scenografii czy fotografią. Lwią część swojego życia spędził jednak w Stanach Zjednoczonych - kalifornijskie krajobrazy stanowią jeden z najczęściej pojawiających się motywów w jego twórczości. Charakterystyczne są również jasne, błękitne baseny oraz dwupoziomowe nowoczesne domy. Często pojawiają się też portrety jego przyjaciół lub przedstawienia psów artysty. Wiele jego prac zostało namalowane farbami akrylowymi. Hockney stosuje nie od lat 60., niedługo po ich wynalezieniu, uważając, że te, szybkoschnące, lepiej oddają klimat suchych kalifornijskich pejzaży niż tradycyjna technika olejna.

Związany z początkami brytyjskiego pop artu - podczas studiów na Royal College of Art brał udział w wystawach Young Contemporaries - grupy, wśród której ukształtował się ów nurt (lata 60. XX w.). Podobnie jak inni twórcy pop artu, w swoich pracach nawiązuje do wizualnego języka reklam, z kolei powierzchwnie jego płócien zdają się przypominać swoją śliską, gładką fakturą strony magazynów.

Jednocześnie w jego sztuce widać bardzo wyraźną fascynację wielkimi mistrzami malarstwa. Inspiruje go niezwykle szeroki zakres historii sztuki - od renesansu i baroku aż po kubizm. Szczególnie dużą estymą darzy Picassa, podobnie jak on dążąc do ukazywania jednoczesności różnych punktów widzenia oraz zerwania z linearnym pojęciem czasu. Temu służy też wybór przestrzeni, jakie przedstawia na swoich obrazach, zawierający sam w sobie już pewne znamiona równoległości scen,

OP ENHEIM

dziejących się w innych momentach (stąd często pojawiające się w jego twórczości dwupoziomowe domy), lub implikujących niecodzienny sposób postrzegania (np. Wielki Kanion). U Hockneya płaskie plany współlistnieją ze sobą, zrywając z linearną perspektywą i zaburzając nasze wrażenie dystansu.

Od innych twórców pop artu Hockneya odróżnia także skupianie się na osobistym wymiarze podejmowanych tematów, podczas gdy inni nawiązywali w większości do tego, co masowe i publiczne. Przestrzeń jego obrazów odnosi się do sfery wewnętrznej, domowej - stąd często pojawiają się na nich sceny z życia osobistego przyjaciół artysty lub jego samego.

Jednym z jego ulubionych modeli był Peter Schlesinger, z którym artysta żył w związku przez pięć lat, później również pozostając z nim w przyjacielskich stosunkach. Hockney otwarcie przyznawał się do homoseksualizmu w czasach, kiedy zarówno w Stanach Zjednoczonych, jak i w Europie było on nie tylko napiętnowany, ale też nielegalny. Jego prace często nawiązują do tego tematu - Hockney stał się swoistym adwokatem praw owej społeczności. Charakterystyczne dla niego jest wykorzystywanie "niemęskich" barw - fioletów, żółci, róży czy jasnych zieleni. W jego dorobku artystycznym znajdziemy również przedstawienia homoseksualnych par oraz bezpośrednie nawiązania do poezji gejowskiej (np. *We Two Boys Together Clinging*, 1961).

Również na jego cykl akwafort *Six Fairy Tales from the Brothers Grimm* (1969) możemy spojrzeć jako na rozważania na temat własnej tożsamości oraz poszukiwanie swojego miejsca w świecie zdominowanym przez kulturę macho. Baśniowe historie są tu niejednoznaczne, na swój sposób pociągające, ale i budzące niepokój.

Hockney jest również swoistym heretykiem wśród tych, którzy uważają, że obrazy powinny powstawać wyłącznie w efekcie bezpośredniej obserwacji artysty z natury. Wykorzystuje fotografię jako środek pomocniczy w malarstwie, dążąc do wiernego odtworzenia przedstawionej na niej rzeczywistości - uważany jest za prekursora fotorealizmu. Również i tu nawiązuje do wielkich mistrzów malarstwa, którymi się inspirował - jak sam tłumaczy, tacy artyści jak Vermeer czy Canaletto posługiwali się *camera obscura*, aby uzyskać bardziej rzeczywiste efekty optyczne.

David Hockney świadomie zrywa ze wszystkimi regułami, jednocześnie wyraźnie się do nich odnosząc. Wychodzi z założenia, że zasady zostały stworzone po to, aby je łamać. Jego oryginalność przesądziła o tym, że jest aktualnie jednym z najbardziej cenionych artystów na świecie. W 2018 roku na aukcji Christie's jego praca *Portret artysty z 1972 roku* została sprzedana za sumę 90 mln dolarów. Tym samym Hockney pobił rekord Jeffa Koonsa z 2013 roku. W 2019 roku jednak Jeff Koons odzyskał tytuł rekordzisty - cena jego pracy osiągnęła 91 mln dolarów.